

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 7. Sententiæ variæ ex Patribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

S. Maximus Abbas Martyr, vini haustum, charitatis Symbolum, moriens propinat fratribus, ad eadem eos exhortans. 2. Jan. Boll.

§. VII.

Sententia varia ex Patribus.

Semper debeo charitatem, quæ sola etiam reddita semper detinet debitorem. Redditur enim, cum impenditur; debetur autem, etiam si reddita fuerit: quia nullum est tempus, quando impendenda jam non sit. Nec, cum redditur, amittitur, sed potius reddendo multiplicatur. — Non sic impenditur charitas, ut pecunia: quoniam pecunia cum recipitur, accedit, cui datur; charitas verò non solum apud eum crescit, qui hanc ab eo, quem diligit, exigit, etiam si non recipit; sed etiam ille; à quo eam recipit tunc incipit, habere, cum reddit. S. Aug. ep. 62.

Qui alii non est utilis, dic mihi, quomodo erit Christianus? S. Chrys. in act. ap. hom. 20.

Quæ amicitia, quæ familiaritas, tantam contrahere unionem possit, quantam fidei cognatio? non enim quantam amicus amico debet propinquitatem, tantam nos habere invicem oportet, sed quanta est membri ad membrum. Hæc amicitia, & curâ, aliam maiorem nemo unquam invenire possit. Id. hom. 14. in Jo.

Cætera quidem omnia temporì cedunt, ac vetustatem, ac senium contrahunt; sola autem Charitas ab ejusmodi detrimento immunis est; ac temporis longinquitate non modò non flaccescit, sed nè morte quidem ipsa interruptitur. Id. ep. 63. Trancylino.

Charitatis debitum, etiam si semper solvatur, semper debetur. Id. ep. 21. Casto Valerio.

Hoc signò internoscimur, an Christiani simus; cum non solum quæ nostra sunt, spectamus, sed & membra nostra perversa corrigimus, & instruimus. Id. in Gen. de Nom. Abraham.

Quid nobis invicem, nisi charitatem debemus? quod utique B. Paulus loquens Fidelibus ostendit: *nemini quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis.* S. Fulgentius in prologo tr. libr. ad Monimum.

Nihil tam necessarium servis Dei, tam salutæ Ecclesiæ; quam charitatem servare, quam pacem diligere. S. Chromatius conc. in cap. 5. Math.

§. VIII.

Motivum Sextum

Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Quod ab alio oderis fieri tibi, vide nè tu aliquando alteri facias. Tob. 4. 16. De ista justitia omnis pater erudiat filium; ex qua non inquietatur hominum vita, Respublica clarescit in moribus, inimicitia non consurgunt, onustos homines ferrò incedere non oportet; patula omnia erunt, nihil firmabitur propter hostes,

ubique erit secura dormitio. Erit supervacua multitudo custodum, si nullus alteri conferat damnum. Non erit latro in Sylvis, in insidiis non morabitur prædo, alienarum rerum ereptor non apparebit in viis. Ut maxima multitudo, unus erit ubique securus. Ante tribunalia non erunt funesti clamores; nullus ponet de offensione, aut de alia oppressione, querelam. Vidua non apparebit cum lacrymis, non dehonestabitur vultus ejus inter homines, aut opprimentes, vel adjuutores: vultum non aspiciet advocati, & defensoris; in causa non prætolabitur. Pupillus non indigebit tutore; nulla erit querela, ubi nulla fiet injuria. Clamat hoc Christus, clamat Evangelium ejus, clamat justitia originalis, clamat lex Christiana, clamat omnis ratio, clamat omnis non nubila conscientia: quod non vis, aliis ne feceris. Sim de Cassia l. 19 de justit. Christiana.

Quasi compendiosum quoddam commonitorium, tibi Evangelii sententia eligenda est, & superscribenda cordi tuo, quæ ad justitiæ totius brevitarium Dominico ore profertur: *omnia, quæ vultis, ut faciant vobis homines, & vos facite illis.* Matth. 7. 12. Ad omnem actum, verbum, cogitatum, hæc sententia retractetur; quæ tibi quasi speculum quoddam paratum, & ad manum semper positum, qualitatem tuæ voluntatis ostendat; ac etiam vel de injusto opere redarguat, vel de justo latifacet. S. Hieronymus. vel potius S. Paulinus ad Celant. ep. 14.

§. IX.

Motivum septimum

Non tibi soli natus, talenta non tibi soli data.

De Christo.

Parvulus natus est nobis, & Filius datus est nobis. II. 9. 6. Cum dicitur natus, sed datus: ut detur discrimen inter hunc Filium, & alios. Alii filii nascuntur parentibus: sic natò Seth dixit Eva: *posuisti mihi Deus semen aliud pro Abel.* Gen. 4. 25. Sic Abraham de Sara ait Dominus. Gen. 17. 16. *Ex illa dabo tibi filium.* Sic Gabriel Zachariæ. Luc. 1. 13. *uxor tua Elisabeth pariet tibi filium.* At Jesus veniens in Mundum, non tantum dicitur *natus*, sed & *datus* omnibus in salutem. Hinc Luc. 1. 31. *concepisti, & paries Filium*, non *dicit tibi*. Hinc natum Mater non tenet in sinu; sed *reclinavit eum in præsepio*, tanquam hominibus eum tradens. Sylveira. Addit, in Jo. 9. 8.

Exulta satis filia Sion. Zachar. 9. 9. Exultat meritò Sion in regis adventu. Cur? quia rex ejus illi venit, non tibi; hoc est, non ut se ditet; sed, ut illam soletur, eam convenit. Oliva. l. 10. Strom. hic.

Qui post me venturus est, fortior me est. Matth. 3. 11. Tostatus, Abul. q. 66. in c. 3. Matth. Christus jam venerat, quantum ad substantiam personalem, quia jam erat; non tamen venerat, quantum ad operationem, ad quam ipse mittebatur. Trīginta annos jam exegerat in Mun-